

Motion till riksdagen
2010/11:Sf346

av **Yilmaz Kerimo och Arhe Hamednaca (S)**

Flyktingmottagandet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över lagen om eget boende.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra matchningen och svenska för invandrare.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om mottagandet av ensamkommande flyktingbarn.

¹ Yrkande 2 hänvisat till UbU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Ett Stockholm som växer kräver fler människor som arbetar inom vården, kunniga hantverkare som bygger och ingenjörer som utvecklar. Inom vissa sektorer kommer vi i Stockholmsregionen att ha en stor arbetskraftsbrist i framtiden och ser tendenser till det redan nu. I ett sådant läge är migrationen en viktig länk till att bygga framtidens Stockholm och en lösning på framtidens utmaningar. Men då krävs att vi välkomnar människor till Stockholmsregionen. Att alla kommuner inte tar ansvar för flyktingmottagandet är inte acceptabelt. I Stockholms län är det stora skillnader mellan kommunerna, vilket också påverkar möjligheterna för nyanländas möjligheter till jobb och bostad.

För att stödja de kommuner som tar ansvar bör en solidaritetsbonus införas. Utgångspunkten för migrationspolitiken måste vara att ta till vara fördelarna i att människor söker till Sverige och Stockholmsregionen. Samtidigt måste vi också finna lösningar på de svårigheter som kan uppstå i migrationens spår.

Att ställa hårdare krav på flyktingarna och skuldbelägga flyktingarna som den borgerliga regeringens politik innebär löser inga problem. Det är inte bristen på krav som gör att företagen inte anställer högt utbildade och meriterade personer, utan det är dessa personers hudfärg och annorlunda klingande namn som är mer avgörande. Det är heller inte brist på krav som gör att kommunerna inte tar ansvar för ett gemensamt flyktingmottagande.

Se över EBO och inför ett maxtak för ett bättre mottagande

Flyktingmottagandet styrs i det stora hela av EBO-principen. Enligt statistik från Migrationsverket avstår 75 procent av de nyanlända från att välja alternativet anläggningsboende och istället söker de sig till en kommun på egen hand genom EBO-principen.

De flesta flyktingar flyttar in hos släkt och vänner utan att känna till om det finns lediga lägenheter, om det finns plats i skolan eller om de kan få ett arbete och försörja sig. Ingen rådgivning eller information ges till flyktingen om kommunernas ibland väldigt svåra förhållanden. Resultatet är att 75 procent av dagens flyktingar väljer en kommun utan att känna till förutsättningarna på arbets- eller bostadsmarknaden. Kommunen avtalar om antalet anläggningsboenden för asylsökande, men inte för dem som väljer boende genom EBO-principen. Det innebär att kommunen inte haft någon möjlighet att förutse, förbereda eller planera ett mottagande av handläggare, sfi-undervisning, plats i skolan eller arbetsmarknadsåtgärder för personer som flyttar till kommunen genom EBO-principen.

De negativa effekterna ser vi i kommuner som Södertälje, Malmö, Göteborg och Stockholm där EBO bidrar till ett uselt mottagande för nya flyktingar. Extrem trångboddhet och barns möjligheter till utbildning är några av problemen som uppstår. Det finns många exempel på hur det kan bo upptill

15 personer i en trerumslägenhet. Skolor som varje månad får nya elever ger sämre studiero och begränsar möjligheterna för eleverna att tillgodogöra sig kunskap. Denna bild ska ställas mot kommuner som exempelvis Vellinges, Danderyds och Täbys ansvarstagande. Att hänvisa till bostadsbrist kan inte vara ett godtagbart skäl.

Att avskaffa EBO-principen handlar inte om att förhindra eller tvinga människor till kommunarrest utan om att förhindra att de hamnar i en kommun som inte kan eller har möjlighet att planera för ett värdigt mottagande. EBO-principen matchar inte människors kompetens med kommuners eller regioners behov av arbetskraft. Snarare förhindrar och försvårar principen för den nyanlände, kommunen, Arbetsförmedlingen och näringslivet att på bästa sätt förbereda och ge möjligheter att så snabbt som möjligt komma in på arbetsmarknaden. I slutändan är det flyktingarna som får betala priset genom ett sämre mottagande. Den stora obalans som råder mellan kommunerna måste därför förändras.

Vi vill avskaffa EBO och införa ett kommunalt maxtak för flyktingmottagandet. Det skulle kunna bidra till att minska trycket på de kommuner som idag står för den största delen av flyktingmottagandet. Det skulle också öka trycket på de kommuner som idag väljer att inte bidra till flyktingmottagandet. Vi anser också att det regionala ansvaret behöver förstärkas. Ett ökat regionalt ansvar skulle bidra till en bättre balans mellan kommunernas mottagande i länen.

Investera i yrkesinriktade svenskutbildningar, så kallade sfx-utbildningar

Svenska för invandrare (sfi) måste bli mer invidanpassad och flexibel så att det går att kombinera med arbete. Det behövs ett nytänkande i synen på jobb, utbildning och språkkunskaper med fler möjligheter till praktik, introduktion och språkutbildning som är anpassade utifrån utbildningsnivå och yrkeserfarenhet. Valideringen av utbildningsbakgrund och arbetslivserfarenhet måste förstärkas redan vid mottagandet så att den asylsökande i sin introduktion snabbt kan komma i utbildning och praktik. För flyktingar med akademisk bakgrund bör högskolor och universitet ges ett särskilt ansvar för kompletterande utbildning som kan matchas mot jobb i exempelvis bristyrken.

Mottagandet av ensamkommande flyktingbarn

Årligen kommer ett stort antal barn och ungdomar utan medföljande förälder eller annan legal vårdnadshavare till Sverige för att söka asyl, så kallade ensamkommande barn. Deras levnadsöden och bakgrund varierar men gemensamt för dem alla är att de befinner sig i en utsatt situation. Det är därför ett viktigt gemensamt ansvar för de berörda myndigheterna att mottagandet av barnen och prövningen av deras ärenden ges hög prioritet. Bara i år har det kommit nära 2 000 asylsökande barn till Sverige. Bristen på platser för ensamkommande asylsökande barn och ungdomar i landets kommuner är så stor

Fel! Okänt namn på

att Migrationsverket tillsammans med Rädda Barnen och Barnombudsmanen skickat ut ett brev till landets alla landshövdingar där man vädjar om att de ska förmå kommunerna att ta ett större ansvar. Idag är det ca 170 kommuner som tar emot ensamkommande barn. Vi anser att det är rimligt att alla kommuner i landet tar ansvar för mottagandet.

Stockholm den 26 oktober 2010

Yilmaz Kerimo (S)

Arhe Hamednaca (S)